

Gospodarske novice

Mesečna priloga »Slovenskemu Gospodarju«

Iz seje Kmet. družbe.

IZ SEJE KMETIJSKE DRUŽBE.

Po čitanju zapisnika zadnje seje se oglasi k besedi odbornik gosp. Košar ter ostro kritizira dejstvo, da Kmet. družba v Ljubljani ne zalaga v povoljni meri novoustanovljene štajerske filijalke z blagom, ker ga vedno primanjkuje. Tudi glede galice mora kmet. družba kreniti na druga pota, ako hoče obdržati člane. Ako so si znali trgovci in družba »Ekonom« preskrbeti cenejšo galico, bi to lahko storila tudi kmet. družba. Ker velja znižana carina samo do 31. julija t. l. lahko nastane prihodnjo leto isti položaj. Zato se naj ta vprašanja zasledujejo z uspehom. G. predsednik Sancin obljubi, da bo skušal odstraniti navedene in opravičene nedostatke. Iz njegovega nadaljnjega poročila je povzeti nakup barake za 8000 Din., najem posojila v Nar. domu po 500.000 Din. sprejem podpor od kmet. občin po 20.000 Din. za živinsko razstavo 15.000 Din., 100.000 Din. za nakup plemenske živine v ljubljanski oblasti in 4000 Din. podpore od mariborske oblasti. Kmet. družba ima v rokah 200.000 Din. za nakup plemenskih bikov za južno Srbijo. Podpore prosijo ubo-prigoriški pogorelci. Njim kakor pogorelcem iz Apač na Dr. p. se dovoli 25% popust pri nakupu plugov, bran in drugega kmet. orodja. Iz tajniškega poročila je povzeti, da se blagovni promet zelo povoljno razvija in da so se odložile razne prošnje, kakor glede znižanja taks pri vlogah, zavarovanja delavcev itd. Odbornik g. Steblovnik želi, da stoji kmet. družba odločno na pavšaliranju delavcev pri zavarovanju. Kmet. svetnik Rohman poroča nato o pripravi za kmetijsko poučno razstavo v prostorih sedanjega velesejma, koju inicijativo je prevzela kmetijska družba in ki naj obsega sledeče panoge: razstavo konj, goveje živine, mleka in sira, čebelarstvo, vrtnarstvo, vinarstvo, sadjarstvo itd. Po daljših in temeljitih debatah v katere je posebno inicijativno posegel g. podpredsednik prof. Jarc, se je sklenilo tudi prositi naše kmetijske šole, da priredijo kolektivno poučno razstavo naših šol, nadalje da se pritegne šola v Marijanišču, agrarna operacija, semenogojška kontrolna stanica, v zvezi z kemičnim preizkuševališčem, hmeljarstvo v Savinski dolini, Fruktus v Ljubljani, itd.

Pri tekočih zadevah so se obravnavala razna vprašanja n. pr.: Poslovodja žrebčarne na Selu je uradnik III. kat. toraj nestrokovnjak. To važno mesto naj se zasede s strokovnjakom, uradnikom I. kat., posebno ker nima veliki župan nobene oblasti do te šole, ki je direktno podrejena ministrstvu. Razpravljalo se je tudi o vprašanju o saditvi hmelja na Dolenjskem, ker vinogradi vsled vinske krize ne donajajo več dovolj dohodkov. Odbornik Košar pripomni, da se naj tisočletne z uspehom gojene kulture ne opuste, pač pa se naj uporabijo vsa sredstva, ki bi služila požlahtitvi pridelanega vina in njegovemu raz-

pečevanju. Drage izkušnje z novimi nasadi hmelja, zidanje sušilnic itd., bi stalo več kakor racionalno izrabljanje dosedanjih goric. Zanimiv je bil tudi razgovor o katastrofalnem nastopu črvov v grozdju, ki grozijo letos uničiti ves pridelek. V brežiškem okraju se vsled strogega odloka srezkega glav. kaznujejo vozniki, ker ne vozijo ob desni strani. To pa je nemogoče, ker je cesta samo v sredini zidana zelo ozka itd.

Odbornik gospod Steblovnik vpraša gospoda predsednika je li kmet. družba kaj ukrenila, da bi pričele delovati že tako prepotrebne »kmetijske zbornice«. V dokaz, kako razpoloženje vlada med kmetiskim ljudstvom, prečita odgovor, ki ga je dobil od nekega uda, povabivši ga na neki gospodarski sestanek. Kmet piše:

Naša živinoreja in splošno gospodarstvo je danes v naši državi na takem stališču, kakor so bili tisti cigani, ki so se med seboj vedno topli. Kdor pa je prišel mirit, je odnesel polomljene kosti in obtočeno glavo. Dokaz temu je državni proračun iz zadnjega časa in tudi zborovanja kmetijske družbe iz zadnjih let. Pametnih ukrepov mi menda ne doživimo več.

To so sadovi moderne agrarne politike, katere setev bo narod v bridkosti žel! Žalostno!

G. predsednik Sancin pripomni, da je vprašanje kmetijskih zbornic zašlo za sedaj na mrtvi tir.

Zanimiva seja se na to zaključila, popoldne pa so si gg. odborniki ogledali ljubljanski velesejem.

Carinski uradniki niso imeli prav.

Carinski uradniki na avstrijski meji so, kakor smo že poročali, nepravilno postopali z našimi ljudmi, ki vozijo ali nosijo svoje zrnje v mline ob Muri v Avstriji. Občine so me prosile, naj odločno nastopim proti krivicam. Posebno so se ljudje pritoževali, ker so morali plačevati posebne takse, ki so bile zelo različne. Proti temu nerednemu postopanju, ki je bilo tudi krivično, sem se dne 26. maja pritožil na ministra za finance s posebnim pismenim vprašanjem. Zahteval sem, da se te krivice odpravijo.

Te dni sem dobil od finančnega ministra odgovor pod št. 3530 z dne 23. junija 1926. Minister pravi: Po dopolnilnem sporazumu med našo državo in Avstrijo, ki še tudi danes velja, so proste vsake carine v obmejnem prometu vse vrste zrnja (žita) oljnata semena, les za žage. Carinarnice so dobile pod C. Br. 35054 strog nalog, da v obmejnem prometu za prevoz ali prenos žita itd. ni treba plačati ne izvozne ne uvozne carine ali druge dajatve. Tu pridejo v poštev tudi sporedne takse. Ali plačati je po starem sporazumu od l. 1922. takse za listine. Ta taksa znaša za enkratno potrebo 5 Din. 50 par. Več pa nobena carinarnica ne sme računati. Če je kak

uradnik računal več, bi moral razliko vrniti.

Ko bo stopila v veljavo nova trgovinska pogodba z Avstrijo, bo odpadla tudi sedaj veljavna taksa 5 Din. Nova pogodba pa še do danes ni stopila v veljavo, a to se bo zgodilo prihodnje dni, kakor so mi povedali v trgovinskem ministrstvu.

Minister nadalje pravi, da je ugotovljeno, da je n. pr. carinski uradnik v Št. Ilju nepravilno zaračunaval kmetom za vsak voz še 9 Din 75 par pri prevozu v Avstrijo in pri vrnitvi iz Avstrije. Uradnik je to zmoto napravil radi »pogrešnog shva-tanja i razumevanja izdatih uputstava« (radi zmotnega pojmovanja in tolmačenja navodil).

Carinarnicam na meji Avstrije, osebno odseku v Št. Ilju, je izdan strog nalog, da naj pravilno uradujejo na podlagi zakonskih predpisov in izdanih navodil ter naj najstrožje gledajo na to, da ne pride do takih zmot. Vsako šikaniranje prebivalstva se bo strogo kaznovalo. Ko stopi v veljavo trgovinska pogodba z Avstrijo bo odpadlo marsikaj, kar sedaj ni ugodno za prebivalstvo na meji.

Tako mi je odgovoril finančni minister dr. Ninko Perič.

Iz tega sledi dvoje: Minister je sam priznal, da so nekateri carinski uradniki nepravilno postopali napram prebivalstvu ob meji in da je dobro, ako prebivalstvo obvesti svoje poslance o vseh nepravilnostih, ki se dogajajo v naših krajih.

Franjo Žebot, nar. posl.

Naši travniki.

POZNA KOŠNJA NA TRAVNIKIHL.

Mnogo kmetovalcev je že uvidelo dobre strani pravočasne košnje na travnikih ter se je oprijelo zgodnejše košnje in spravljajanja sena.

Mnogo jih je pa še, ki ne uvidijo, kake dobre strani jim nudi zgodnja košnja, in ki niso še spoznali, koliko si sami sebi škodujejo s pozno prekasno košnjo.

Nekateri se izgovarjajo s tem, da če kosijo bolj zgodaj, pridelajo manj sena, kasna košnja jim pa da več.

Drugi zopet imajo za kasno košnjo to opravičilo, da jim, ako kosijo kasno do tega časa dozori trava, napravi seme, se pri košnji to seme otrese ter se travnik na ta način sam zaseja.

Ako si pogledamo malo natančneje rast, dozorevanje trav in napravljajanje redilnih snovi v travni rastlini, bomo uvideli, da ti razlogi nikakor ne drže, da si pač prekasno košnjo gospodar več škoduje in zgubi kot pa koristi.

Razlogi za zgodnjo košnjo.

Iz različnih travnikov pridelano seno ni enakovredno, niti enake redilne vrednosti že raditega, ker ni na vseh travnikih niti zemlja enaka, niti travniška ruša enako sestavljena. Pa tudi seno iz enakih travnikov ni enakovredno, ako se je spravljalo ob različnih časih. Pri senu, ki je ven-

Denar

na nekake časa postal redek. Vedno težje postaja pridobiti ga. Ali življenje primorava vsakega na borbo za denar in vsi hoče v tej borbi zmagati mora biti zdrav, močan in sposoben. Zatorej uporabljamo pri utrujenosti one-

se dobivajo v volilnem razpisu za sprejemanje glasovnic. Če glasovnica ni priložena izkaznica, glasovnica ne velja in se ne sme sprejemati!

Glasovnica mora biti izpolnjena ali z rokopisom ali s tiskanim način (s tiskom ali na drug način razmnožitve) ter mora obsegati: Kandidatovo ime, njegov priimek, poklic in stanovališče. Glasovnica velja samo za ona imena, o katerih ima vse omenjene podatke.

Za izvoljene

se smatrajo oni kandidati, ki imajo relativno večino glasov. Ob enakem številu odloči žreb, ki ga potegne eden izmed članov volilne komisije. Pravi zbornični člani se volijo za šest let.

Prst božji.

Velike povodnji v naši državi.

Iz vseh delov sveta prihajajo poročila, kako je narava nekako zadivljala in uničila delo človeka. Našo državo je zadelo veliko neurje. Že v naših krajih je neprestano deževje povzročilo ogromno škodo. V južnih krajih pa, v Bački, Baranji in Srbiji je voda naravnost uničila. Posebno reka Drava, ki je že na Koroškem narasla in je na Štajerskem dobila znova večje dotoke, je v dolnjem teku že prestopila bregove in predrla nasipe. Pri Draži je preplavila 6000 oralov žitnega polja, v Baranji pa preko 80.000 oralov. Nevarnost je tudi za hiše, ki so v spodnjih prostorih zabite. Nekatere so bile do strehe poplavljenе, več jih je voda čisto zrušila. Med poplavo je vladala nad celo deželo grozovita nevihta, z bliskom in gromom ter viharjem, ki je ruval drevje. V vasi Rečici je streha ubila dva kmeta, uždala več hiš, ki jih je voda odplavila in so sredi valov gorele. Zitno klasje, izruvano iz zemlje, nosijo valovi kakor zlate pene pogrezajoče se v blatno vodo, v pogibeli. Prvo pomoč so si nudili sosede, prihitelo pa je tudi vojaštvo, vendar ni bilo mogoče rešiti niti vseh ljudi, kaj še-le živino in ostalo premoženje. Škoda se trenutno ne da presoditi, a gotovo znaša mnoge milijone. — Treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

Strašni potresi na daljnem vzhodu.

V razdelini 1000 do 1500 km od nas je bil preteklo soboto zvečer grozovit potres. Kmalu so prišla poročila, da je bil ta potres v Sredozemskem morju. Potres je pretresel posamezne otoke, segel preko obrežja v Egipt in Palestino. Škode je veliko, porušil je nad tisoč hiš in zahteval več človeških žrtev. — Potresni sunek je bil tudi v Švici, kjer je potres spremljalo težko podzemsko gromenje. Čuli so ga po vsej Švici. — Na otoku Sumatra je trajal potres dve uri. Tudi tu je škoda tako velika, da se ne da preceniti. V teh krajih je potres zahteval 117 človeških žrtev. Hiše so po večini vse razdrte, da ni mogoče v njih stanovati. In tudi ni varno, ker se sunki vedno ponavljajo. — Tudi Ameriki potres ni prizanesel. V raznih mestih severne Amerike je potres napravil prav občutno škodo. Bil je tako močan, da je cestno železnico vrgel s tira in jo porušil. — Šibe potresa, reši nas, o Gospod!

Kuga in lakota v Mehiki.

Mehika je država med Severno in Južno Ameriko. Katoličani so bili tam že zelo močni in dobro organizirani, kar je brezverske kroge tako ujezilo, da so začeli kulturni boj proti katoličanom, o čemer je »Slov. Gospodar« že tudi poročal. Višek vsega preganjanja, ki se je polagoma stopnjevalo, je pa dosegla prepoved drž. glavarja, da naj se vse cerkve zapro, ker se v njih ne bo več oznanjala beseda božja. Zgodilo se je tako, s silo se je zgodilo. A zgodilo se je tudi nekaj drugega. Deželo Mehiko je zadela huda šiba božja. Po deželi se je začela širiti črna kuga, ki zahteva dnevno na stotine človeških življenj. Vsaka zdravniška pomoč je brezuspešna. Posamezni kraji so se siloma zaprli

ga mraka, je videla v vsakem majajočem se grmu, v vsakem drevesnem štoru človeško postavo. Najmanj dvajsetkrat se mu je zdelo, da vidi grozne obraze prežečih sovražnikov, kako v skrivališčih čakajo na svoje žrtev.

»Kaj naj storimo?« je vprašal ves nemiren. »Ne zapustite me! Pomagajte mi braniti deklici, ki sta pod mojim varstvom, in sami si izgovorite plačilo.«

Njegovi tovariši so se v bližini pomenkovali v svojem jeziku in se niso zmenili za njegovo resno, nujno prošnjo. Dasi so govorili šepetaje, je vendar Heyward pristopil, lahko ločil živahne besede mladeničeve od premišljenih ugovorov drugih dvoh. Očividno so nekaj ukrepali popotnikom v korist. Ves nemiren radi odlašanja, ki je nevarnost delalo še večjo, je Heyward stopil bliže k njim, da bi jim vnovič ponudil bogato nagrado. Ta hip pa se je Sokol obrnil k njemu in mu rekel po angleško:

»Gospod, ako hočete nešni deklici rešiti iz krempljev krutih zverin, ne smete izgubljati časa in slušati, kar vam svetujemo.«

»Ne dvomite, da storim vse, kar je mogoče. Saj sem vas že prosil...«

»Prosita Boga, naj nam da pamet, da uideimo tistim zvičajnim vragovom«, mu je lovec segel v besedo. »Plačilo pa si lahko prihranite. Mohikanca in jaz storimo vse, da deklici, ki nista ustvarjeni za divjino, rešimo nesreče in sicer za tisto plačilo, ki ga Bog nakloni poštenjaku. Prej pa nam morate v svojem in v imenu svojih prijateljev obljubiti dvoje, da ne bomo sami sebi škodovali, vam pa nič koristili.«

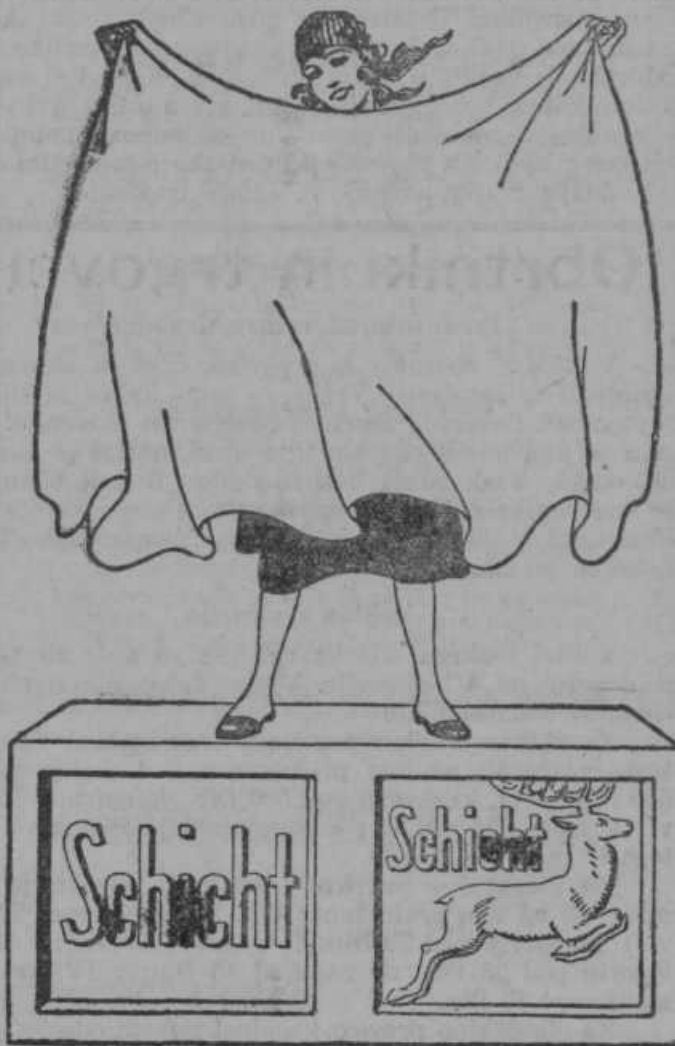
»Kaj pa?«

»Prvič, da boste tiho kot speči gozdovi, naj se zgodi karkoli. Drugič, da nikdar nobenemu ne poveste za kraj, kamor vas popeljamo.«

moglosti, nervozi in vsled tega povzročenem nespanju, Fellerjev blagodišeči »Elsafluid«, ki osvežuje, krepi mišice in živce, lajša bolečine. Kot nam vedno iznova potrjujejo, Fellerjev Elsafluid tudi pri močnih reumatičnih bolečinah izvrstno deluje. Dober kosmetikum. Močnejši, štedljivejši in boljšega delovanja kot francosko žganje. 6 dvojnatih ali 2 veliki specialni steklenici za 63 Din., 12 dvojnatih ali 4

od drugih, da se ne nalezajo kuge, a jim grozi lakota, ker nimajo dovolj živeža. — Kuge, lakote in vojske reši nas, o Gospod!

Nekateri listi so vsled zbežanosti narodov, češ, da nas Bog opominja, začeli pisati, da so to le naravni pojavi. So naravni pojavi, a pripuša jih tisti, ki nas po naravi blagoslovja ali kaznuje. Da bi krščanskemu svetu ta povzdignjeni prst božji bil živ opomin, da se spomni Njega, ki je Gospodar nad nami. —

Namakaj z „Žensko hvalo“!
Izpiraj z „Jelenjim milom“!

Potem bo perilo,
brez najmanjše poškodbe,
brez truda,
ob največji varčnosti,
v najkrajšem času,
res popolnoma čisto!

SCHICHT

Kmetijski dnevi
13., 14. in 15. avgusta.

»Vse bom storil, da vam ustrežem.«

»Potem pojdite z nami, kajti izgubljam trenotke, ki so dragoceni kot srčna kri zadetega jelena.«

Heyward je v čedalje bolj gostečih se večernih sencah opazil nestrpljivi lovčev obraz. Hitro je krenil tja, kjer je bil pustil drugo družbo. S kratkimi besedami jim je povedal, kake pogoje stavi novi vodnik, in kako je potrebno, da zatro sleherni bojaznen in vse sile žrtvujele begu. Čeprav sta sestri ta vanemirajoči opomin sprejeli s tihim strahom, sta se vendar dali nemudoma dvigniti iz sedel ter sta hiteli s prijateljem do k vodi, kjer so jih drugi že čakali.

»A kaj naj počnemo s temi nemimi stvarmi?« je mrmral Sokol in pokazal konje. »Čas bi tratili, ako bi jih zaklali in jih vrgli v reko. Ako pa jih pustimo tu, bi to opozorilo Minge, da lastnikov ni iskati daleč.«

»Potem jih izpustimo, da se prosti izgube v gozdu«, je nasvetoval Heyward.

»Ne, boljše bi bilo, da lopove zvabimo na napačno sled. Premotiti jih moramo, češ, da morajo biti hitri kot konji, ako se hočejo polastiti plena. — A čujte, kaj se giblje tam v grmovju?«

»Žrebe.«

»Žrebe pa mora umreti«, je mrmral lovec, zagrabil žrebe za grivo, a žival se mu je spretno izmuznila. »Unkas, daj puščice!«

»Stojte!« je glasno zaklical lastnik obsojene živali ne oziraje se na to, da so vsi drugi tiho govorili. »Prizanesite žrebetu Mirjam! Ljubek potomec je hrabre matere in nikomur ne naredi škode.«

»Kadar se človek bori za svoje življenje«, je strogo odgovoril lovec, »takrat mu celo za življenje drugih ljudi ni več kot za življenje divjih živali v gozdu. Ako smete še

velike specialne steklenice za 99 Din., 36 dvojnatih ali 12 velikih specialnih steklenic za 250 Din., že obenem z zabojem in poštnino razpošilja po povzetju ali proti vnaprejšnji poslane mdenarju lekarnar Eugen V. Feller v Stubici Donji Elsatrg 341, Hrvatska. — Poedine steklenice Elsafluida se dobijo v lekarnah in sorodnih trgovinah za reducirano ceno 9 Din.

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Narodna skupščina je nehala delovati. Seje se bodo vršile še-le v jeseni. Radičevci se sicer togotijo, a jim je kljub temu prav.

Pašičeva bolezen le ni več politična, ampak je njegovo življenje v resni nevarnosti. Njegova rodovina je odšla v Karlove Vari. V Beogradu je precej razburjenja, kdo bi bil njegov naslednik.

Za razpust vseh nasilnih organizacij, kakor je Orjuna-Srnao in take, ki oborožene s samokresi, vojaškimi čeladami itd. ogrožajo mir in red, je vsa poštena javnost. Čuditi se je vladi, kaj še čaka. Menda se jih vendar ne boji?

Občinske volitve v Srbiji in Bosni se vršijo tekom poletja. Za nje se vrše zelo burne priprave. Radič bi ob tej priliki že rad nastopil med srbskimi seljaki, pa se mu še ne bo posrečilo.

Opozicija zahteva, naj parlament dela in sicer zaradi tega, da se sprejmejo tako potrebni zakoni in pa, da se odpomore poplavljenim krajem.

Naši ministri in sokolstvo. Na sokolski zlet v Prago so šli seveda tudi jugoslovanski ministri. Sokol, ki je čisto zasebno telovadno društvo, kot so druga društva, uživa prav veliko vladino milost, kar je protustavno, ker ustava zahteva, da so vsa društva enakopravna.

V DRUGI HDRŽAVAH.

Nemška vlada je pred padcem, ker spor zaradi oškodnine bivšim vladarjem še ni rešen in sta obe strani nasprotujočih si mišljenj.

Turčija noče vstopiti v Zvezo narodov, ampak hoče imeti proste roke.

Zarota proti španskemu kralju, ki naj bi bil nasilnim potom odstranjen, se je ponesrečila.

Rusija in Anglija s eprecej jezne gledata zaradi boljševiške agitacije, ki jo Rusija širi med angleškimi delavci.

Francija ima skrbi s svojimi denarjem, ki vedno bolj izgublja na vrednosti.

V Maroku se je ustaja Turkov pod novim voditeljem iz rodu Feni Ezni ponovila, a je po kratkih bojih bila zadušena. Abd-del Krim pa, katerega so hoteli zavrtni zarotniki iz maščevanja, da se je udal, umoriti, je zdaj popolnoma na varnem.

Politična klofuta, ki jo je dal Ivan Justh Bečlemu v Švici ob priliki zborovanja narodov, se zdaj odmeva. Justh je bil kaznovan z 2000 franki in puščen na svobodo. Madjarska vlada pa je zahtevala, da ga Švica izroči, česar pa se je švicarska vlada branila.

Italija je znova za en madež nekulturnega početja bogatejša. Vlada je izdala naredbo, da so vsi učitelji, ki niso fašisti takoj odpušteni iz službe. Si lahko predstavljamo, kakšne šole morajo biti v Italiji. Največ bodo seveda trpeli Slovenci. A to ne bo na večno, ker še velja pregovor: vsaka sila le en čas trpi! —

Razoroževanje držav napreduje na papirju, a v istini raste, da je groza. Pred vsem si pripravljajo države čimveč bojnih letal. Prednjači Rusija, ki jih naroča kar na stotine in Nemčija, ki jih izdeluje sama.

Pan-evropa — bi bilo nekako bolj razumljivo povedano: Združene države Evrope, no vzorec združenih držav v Severni Ameriki, mislijo nekateri, je edina rešitev vseh evropskih narodov, da poneha medsebojno bojno razpoloženje in se začne resno delo. —

besedico, vas prepustim Mingom! Izstrelil puščico, Unkas, in dobro meril. Za drugi strel nimamo časa.«

Se niso izzvenele zadnje besede, ko se je ranjeno žrebe vzpelo in padlo na kolena. Čingagok je stopil k njemu in ga bliskoma z nožem sunil v grlo, zagrabil utripajočo žival in jo vrgel v reko. To navidez kruto, a neizogibljivo ravnanje je vplivalo na popotnike kot grozno svarilo pred nevarnostjo, ki jih je čakala. Sestri sta vztrepetali in se tesneje privili druga k drugi, Heyward, ki je bil nehoti položil roko na samokres, pa je stopil pred nji, kakor bi ji hotel braniti gostih senc, ki so krile gozda notranjost z neprodinim zastorom.

Indijanca sta bila medtem prestrašena in uporne živali prišla za uze in jih peljala v rečno strugo, kjer so po reki nazgor kmalu izginile za naprej molečim bregom. Sedaj je potegnil lovec iz varnega skrivališča pod grmovjem čoln iz drevesne skorje in povabil deklici, naj sedeta vanj. Potem je ukazal Heywardu, naj dvigne en konec slabotnega čolna, sam pa je prijel za drugega. Nato so gazili po reki nazgor, spremljani od potrtega lastnika mrtvega žrebeta. Dolgo časa so tako stopali naprej. Heyward je vodstvo popolnoma prepustil lovci, ki se je bregu zdaj približal, zdaj se od njega oddaljil, kakor se je hotel izogniti ostrim skalam ali globokim krajem v reki. Zda- inzdaj je postal in poslušal, če se ne sliši kak glas iz spe- čih gozdov. Slednjič so prišli na kraj, kjer je pazno ozirajo- če se Heywardovo oko v brežni dolbini uzrlo nekaj, kar se mu je zdelo kot na en kup stisnjene postave. Obstal je in tovariša opozoril na to.

»Je že res«, je mirno odgovoril lovec, »tam so Indijanci skrili konje, premeteno kot pristni divjaki.«

Drušba je bila kmalu zopet zbrana. Lovec in oba Indijanca so se znova pričeli pravegovati.